

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ แบ่งเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้

และค่าความโด่ง ของตัวแปรใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ใน

การศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

ของตัวแปรแฝง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรีตามสมมติฐาน

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ENVI	หมายถึง	สภาพแวดล้อมในการเรียน
AUTO	หมายถึง	แรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง
SELF	หมายถึง	ความภาคภูมิใจในตนเอง
WELL	หมายถึง	ความผาสุกแห่งตน
POSI	หมายถึง	การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก
X1	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง
X2	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนรู้ที่ถูกรควบคุม
X3	หมายถึง	การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก
Y1	หมายถึง	ความพึงพอใจในชีวิต
Y2	หมายถึง	ความรู้สึกลึกทางบวก
Y3	หมายถึง	การควบคุมเหตุผลภายนอก

Y4	หมายถึง	การควบคุมเหตุผลที่นำเข้ามา
Y5	หมายถึง	การควบคุมเหตุผลเทียบเคียง
Y6	หมายถึง	แรงจูงใจภายใน
Y7	หมายถึง	ด้านสังคม
Y8	หมายถึง	ด้านการศึกษา
Y9	หมายถึง	ด้านครอบครัว
Y10	หมายถึง	ด้านภาพลักษณ์
Y11	หมายถึง	ด้านมุมมองภาพรวม
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
Skewness	หมายถึง	ค่าความเบ้
Kurtosis	หมายถึง	ค่าความโค้ง
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิพลอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง
Chi-square	หมายถึง	ค่าสถิติไค-สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ
GFI	หมายถึง	ดัชนีระดับความสอดคล้อง
AGFI	หมายถึง	ดัชนีระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ดัชนีระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
SRMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ นำเสนอจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และคณะที่ศึกษา พร้อมทั้งผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

1. จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=450)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	197	43.8
หญิง	253	56.2
2. นิสิตคณะ		
วิศวกรรมศาสตร์	90	20.0
วิทยาศาสตร์	60	13.3
วิทยาศาสตร์การกีฬา	85	18.9
พยาบาลศาสตร์	65	14.4
ศึกษาศาสตร์	75	16.7
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	75	16.7

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นถึงกลุ่มตัวอย่างตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย โดยเป็นนิสิตหญิงจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และนิสิตชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

เมื่อจำแนกตามคณะพบว่า เป็นนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 20 คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี แสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis
1. ความผาสุกแห่งตน					
1.1 ความพึงพอใจในชีวิต	3.44	0.52	15.11	0.12	-0.33
1.2 ความรู้สึกทางบวก	3.71	0.44	11.86	-0.25	-0.40
2. สภาพแวดล้อมในการเรียน					
2.1 การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นตัว ของตัวเอง	3.70	0.50	13.51	-0.13	0.07
2.2 การเรียนรู้ที่ควบคุม	3.12	0.78	25.00	-0.06	-0.60
3. แรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง					
3.1 การควบคุมเหตุผลภายนอก	3.08	0.35	11.36	-0.29	0.51
3.2 การควบคุมเหตุผลที่นำเข้ามา	3.46	0.41	11.85	0.52	0.79
3.3 การควบคุมเหตุผลเทียบเคียง	3.12	0.48	15.38	0.37	-0.15
3.4 แรงจูงใจภายใน	3.78	0.53	14.02	-0.10	-0.47
4. ความภาคภูมิใจในตนเอง					
4.1 ด้านสังคม	3.63	0.49	13.50	-0.08	-0.60
4.2 ด้านการศึกษา	3.40	0.53	15.59	0.02	-0.02
4.3 ด้านครอบครัว	3.57	0.62	17.36	0.67	-0.37
4.4 ด้านภาพลักษณ์	3.65	0.56	15.34	0.14	-0.19
4.5 ด้านมุมมองภาพรวม	3.70	0.60	16.21	0.29	-0.78
5. การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก					
5.1 การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก	3.67	0.52	14.16	-0.61	0.93

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปรสังเกตได้ ในแต่ละตัวแปรแฝงสามารถพิจารณาในแต่ละตัวแปรสังเกตได้ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวแปรแฝงความผาสุกแห่งตน พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการผาสุกแห่งตนเป็นผลจากการมีความรู้สึทางบวก และความพึงพอใจในชีวิต มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.71 และ 3.44 ตามลำดับ ค่าความเบ้ของตัวแปรความรู้สึทางบวกมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีคะแนนด้านความรู้สึทางบวกสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง มีค่ามากที่สุด รองลงมาคือ การเรียนรู้ที่ควบคุม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.70 และ 3.12 ตามลำดับ คะแนนค่าความเบ้ของตัวแปรทั้งสองมีค่าทางลบ แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต แรงจูงใจภายใน มีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การควบคุมเหตุผลที่นำเข้ามา การควบคุมเหตุผลเทียบเคียง และการควบคุมเหตุผลภายนอก ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.78 3.46 3.12 และ 3.08 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต้องการแสดงพฤติกรรมในการตัดสินใจที่เกิดจากแรงจูงใจภายในของตนเอง มากกว่าด้านอื่นๆ และขณะเดียวกันมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีคะแนนด้านแรงจูงใจภายในสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

กลุ่มตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ด้านมุมมองภาพรวม มีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านสังคม ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 3.65 3.63 3.57 และ 3.40 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นิสิตจะมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านมุมมองภาพรวมของตนเองมากที่สุด ค่าความเบ้ของตัวแปรแต่ละตัวมีค่าความเบ้ทางบวก แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ยกเว้นด้านสังคม มีค่าความเบ้ทางลบ

กลุ่มตัวแปรแฝงการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.67 แสดงว่า นิสิตต้องการข้อมูลที่บอกถึงความสามารถ และความสำเริงของตนเอง ในขณะที่เดียวกันมีค่าความเบ้ทางลบ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีคะแนนการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกสูงกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต

เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.35 – 0.78 แสดงว่า ข้อมูลในการวิจัย

ครั้งนี้มีการกระจายไม่มากนัก

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละกลุ่มมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกัน แสดงว่าข้อมูลไม่แตกต่างกันมาก ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด คือ บรรยากาศการเรียนรู้ที่ควบคุม มีค่าเท่ากับ 25.00 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด คือ การควบคุมเหตุผลภายนอก มีค่าเท่ากับ 11.36

สำหรับการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ เมื่อพิจารณาจากค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีค่าความเบ้สูงสุด คือ การรับรู้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก มีค่าเท่ากับ -0.61 ตัวแปรที่มีค่าความโด่งสูงสุด คือ ด้านมุมมองภาพรวม มีค่าเท่ากับ -0.78 (ค่าความเบ้ไม่เกิน 2.00 และค่าความโด่งไม่เกิน 7.00) (เสรี ชัดแจ้ง, 2547, หน้า 22) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายใกล้เคียง โกล่งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 14 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับดัชนีในการศึกษาโมเดลความเต็มพื้นที่เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตน

ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11	X1	X2	X3	
Y1	1.000														
Y2	0.302**	1.000													
Y3	0.122**	0.157**	1.000												
Y4	0.151**	0.340**	0.164**	1.000											
Y5	0.426**	0.107*	0.130**	0.020**	1.000										
Y6	0.337**	0.314**	0.239**	0.440**	0.318**	1.000									
Y7	0.612**	0.316**	0.314**	0.286**	0.349**	0.501**	1.000								
Y8	0.546**	0.439**	0.250**	0.173**	0.366**	0.245**	0.409**	1.000							
Y9	0.680**	0.333**	0.273**	0.185**	0.542**	0.436**	0.587**	0.558**	1.000						
Y10	0.436**	0.523**	0.202**	0.179**	0.246**	0.406**	0.527**	0.445**	0.478**	1.000					
Y11	0.710**	0.348**	0.063	0.128**	0.623**	0.404**	0.575**	0.609**	0.675**	0.450**	1.000				
X1	0.208**	0.461**	-0.147**	0.307**	0.150**	0.375**	0.315**	0.234**	0.133**	0.504**	0.212**	1.000			
X2	0.442**	-0.107*	-0.144**	0.001	0.429**	0.216**	0.292**	0.129**	0.393**	0.005	0.424**	-0.092	1.000		
X3	0.143**	0.432**	-0.171**	0.353**	-0.106*	0.284**	0.362**	0.235**	0.221**	0.456**	0.191**	0.749**	-0.256**	1.000	

** p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 14 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 84 คู่ และ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 4 คู่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .107 ถึง .710 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ ความพึงพอใจในชีวิต (Y1) กับตัวแปรด้านมุมมองภาพรวม (Y11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .710 และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ตัวแปรความรู้สึทางบวก (Y2) กับ ตัวแปรการควบคุมเหตุผลเทียบเคียง (Y5) และ ตัวแปรความรู้สึทางบวก (Y2) ตัวแปรบรรยากาศการเรียนรู้ที่ถูกควบคุม (X2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .107

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ภายในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่าในกลุ่มตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเอง ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ด้านครอบครัว (Y9) กับด้านมุมมองภาพรวม (Y11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.675 ในกลุ่มตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การควบคุมเหตุผลที่นำเข้ามา (Y4) กับแรงจูงใจภายใน (Y6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.440

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความผาสุกแห่งตนกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความผาสุกแห่งตน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.043 ถึง 0.710 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความผาสุกแห่งตนในด้านความพึงพอใจในชีวิต (Y1) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเองในด้านมุมมองภาพรวม (Y11) มีค่าเท่ากับ 0.710 รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความผาสุกแห่งตนกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง คือ ด้านความพึงพอใจในชีวิต (Y1) กับการควบคุมเหตุผลเทียบเคียง (Y5) มีค่าเท่ากับ .426 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในชีวิตกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในการเรียน ตัวแปรบรรยากาศการเรียนรู้ที่ควบคุม (X2) เท่ากับ .442

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง แรงงูใจในการตัดสินใจด้วยตนเองกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อแรงงูใจ ในการตัดสินใจด้วยตนเอง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร มีความสัมพันธ์อยู่ใน ช่วง .001 ถึง .623 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง แรงงูใจในการตัดสินใจด้วยตนเองในด้านการควบคุมเหตุผลเทียบเคียง (Y5) กับตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเองด้านมุมมองภาพรวม (Y11) มีค่าเท่ากับ .623 รองลงมา ด้านการควบคุมเหตุผลที่น่าเข้ามา (Y6) กับด้านสังคม (Y7) มีค่าเท่ากับ .501 ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแรงงูใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง ในด้าน แรงงูใจภายใน (Y6) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในการเรียนในด้าน บรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง (X1) มีค่าเท่ากับ 0.375

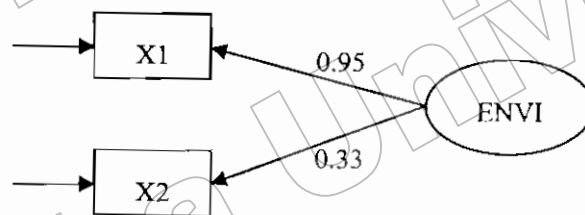
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความ ภาคภูมิใจในตนเองกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง .005 ถึง .504 โดยตัวแปรคู่ที่มี ความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเองในด้าน ภาพลักษณ์ (Y10) กับ ตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในการเรียนในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความเป็นตัวของตัวเอง (X1) มีค่าเท่ากับ .504 รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ (Y10) กับตัวแปรสังเกต ได้การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก (X3) มีค่าเท่ากับ .456

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผาสุกแห่งตนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลต่อไป เนื่องจากค่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรในแต่ละคู่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสัมพัทธ์ทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 โดยมีเพียง 4 คู่ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรทุกคู่มี ความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินไปนัก นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) แนะนำว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวบ่งชี้แต่ละคู่ไม่ควรเกิน .90 เพื่อป้องกันภาวะร่วมเส้นตรง หรือภาวะ โมเดลระบุเกินพอดี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดของตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการเรียน (ENVI) แรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง (AUTO) ความภาคภูมิใจในตนเอง (SELF) และความผาสุกแห่งตน (WELL) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.80 (LISREL 8.80) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน แบ่งออกเป็น 4 โมเดล ดังนี้

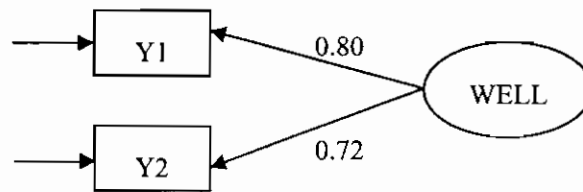
1. โมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในการเรียน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ บรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง (X1) บรรยากาศการเรียนรู้ที่ควบคุม (X2)

ภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในการเรียน

จากภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 3.75 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.053 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.95 และ 0.33 ตามลำดับแสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงสภาพแวดล้อมในการเรียน

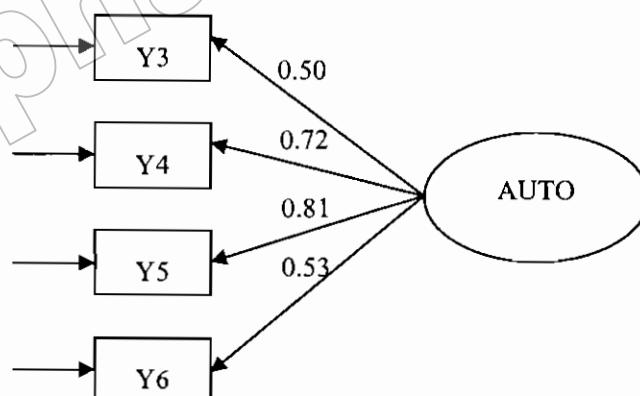
2. โมเดลการวัดความผาสุกแห่งตน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ ความพึงพอใจในชีวิต (Y1) และความรู้สึกลึกซึ้งทางบวก (Y2)

ภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดความผาสุกแห่งตน

จากภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดความผาสุกแห่งตน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 0.05 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.83 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 และ 0.72 ตามลำดับแสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความผาสุกแห่งตน

3. โมเดลการวัดแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การควบคุมเหตุผลภายนอก (Y3) การควบคุมเหตุผลที่นำเข้ามา (Y4) การควบคุมเหตุผลที่เกี่ยวข้อง (Y5) และแรงจูงใจภายใน (Y6)

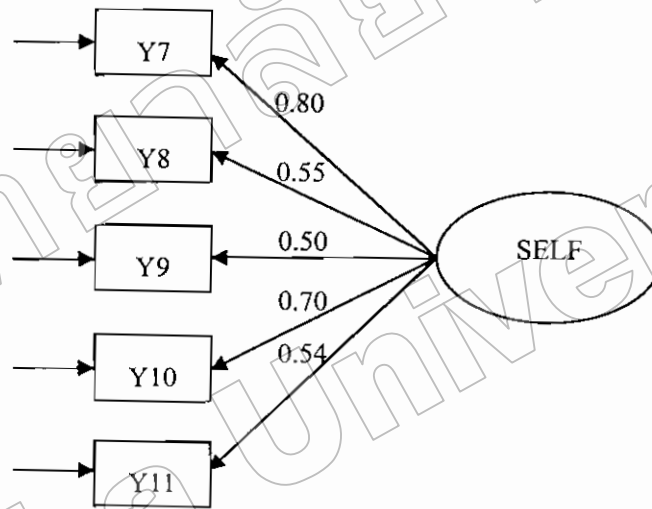

ภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง

จากภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก

ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 0.22 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.64 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.50 – 0.81 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.50 0.72 0.81 และ 0.53 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง

4. โมเดลการวัดความภาคภูมิใจในตนเอง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านสังคม (Y7) ด้านการศึกษา (Y8) ด้านครอบครัว (Y9) ด้านภาพลักษณ์ (Y10) ด้านมุมมองภาพรวม (Y11)

ภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดความภาคภูมิใจในตนเอง

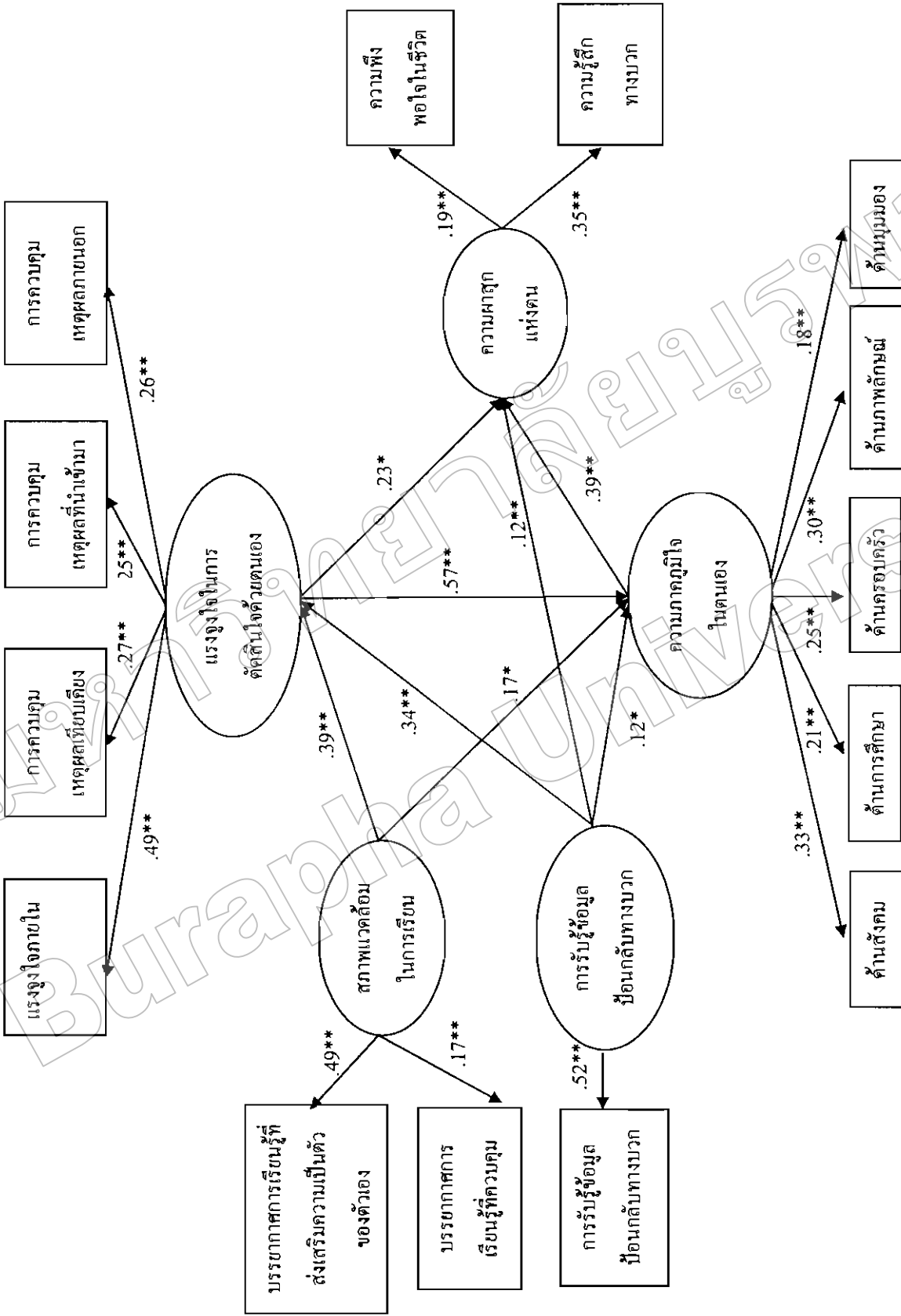
จากภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 0.00 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 1.00 ที่องศาอิสระเท่ากับ 0 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.50 – 0.80 และนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.50 0.54 0.55 0.70 และ 0.80 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 5 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความภาคภูมิใจในตนเอง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใน โมเดล คือ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามสมมติฐาน พร้อมทั้งเสนอค่าสถิติที่แสดงค่าขนาดอิทธิพล และความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามสมมติฐาน แสดงได้ดังภาพที่ 8

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์สาเหตุความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรีตามสมมติฐาน

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผาสุกแห่งตน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตาม โมเดลสมมติฐาน

ตัวแปรผล	AUTO			SELF			WELL		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
ENVI	.39** (.06)	-	.39** (.06)	.39** (.06)	.22** (.04)	.17* (.02)	.23* (.04)	.23* (.04)	-
POSI	.34** (.05)	-	.34** (.05)	.31** (.05)	.19* (.03)	.12* (.02)	.31** (.05)	.19* (.03)	.12* (.02)
AUTO	-	-	-	.57** (.08)	-	.57** (.08)	.43* (.07)	.20* (.07)	.23* (.06)
SELF	-	-	-	-	-	-	.39** (.06)	-	.39** (.06)

หมายเหตุ **p<.01, *p<.05

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

TE = ผลรวมอิทธิพล, IE = อิทธิพลทางอ้อม, DE = อิทธิพลทางตรง

ค่าสถิติ

Chi-square = 32.08 ; p = .08 ; df = 22 ; GFI = .99 ; AGFI = .95 ; SRMR = .02

RMSEA = .03

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
ความเที่ยง	0.46	1.00	0.69	0.41	0.5	0.39	0.65	0.27	0.58
ตัวแปร	Y10	Y11	X1	X2	X3				
ความเที่ยง	0.39	0.33	1.00	0.55	1.00				
สมการ โครงสร้างตัวแปร			AUTO	SELF	WELL				
R ²			0.36	0.52	0.37				

ตารางที่ 12 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	WELL	AUTO	SELF	ENV	POSI
WELL	1.00				
AUTO	0.54	1.00			
SELF	0.57	0.70	1.00		
ENVI	0.33	0.50	0.49	1.00	
POSI	0.39	0.47	0.43	0.32	1.00

ผลการวิเคราะห์ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามภาพที่ 8 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 32.08 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.076 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 22 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.02 ค่าดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.03 กราฟพิวพลีอ้อมมีความชันต่ำกว่าเส้นทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 2.96 โดยค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรแต่ละตัวมีค่าค่อนข้างสูง และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ ตัวแปรความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเท่ากับ 0.37 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้ร้อยละ 37

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรความผาสุกแห่งตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามลำดับ เป็นดังนี้ ตัวแปรที่ส่งผลสูงสุดคือ ความภาคภูมิใจในตนเอง (มีค่าเท่ากับ 0.39) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) แสดงว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีความผาสุกแห่งตน รองลงมาคือ แรงงูใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง (มีค่าเท่ากับ 0.23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) แสดงว่า การมีแรงงูใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีความ

ผาสุกแห่งตน ตัวแปรความผาสุกแห่งตน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความภาคภูมิใจในตนเอง (มีค่าเท่ากับ 0.39 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) แสดงว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีความผาสุกแห่งตน ตัวแปรความผาสุกแห่งตนได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง (มีค่าเท่ากับ 0.23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) แสดงว่าการมีแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีความผาสุกแห่งตน ประการสุดท้ายตัวแปรความผาสุกแห่งตนได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก (มีค่าเท่ากับ 0.12 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกเป็นสาเหตุทำให้นิสิตมีความผาสุกแห่งตน

การมีแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองนอกจากจะส่งอิทธิพลทางตรงต่อความผาสุกแห่งตนของนิสิตแล้ว ยังส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่าน ความภาคภูมิใจในตนเอง แสดงว่า การมีแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง ทำให้นิสิตมีความภาคภูมิใจในด้านต่าง ๆ ของตนเอง

การรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกนอกจากจะส่งอิทธิพลทางตรงต่อความผาสุกแห่งตนของนิสิตแล้ว ยังส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่าน แรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง แสดงว่า เมื่อนิสิตรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก จะทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองได้ และทำให้นิสิตเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

เมื่อพิจารณาตารางเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ตามตารางที่ 12 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าเป็นบวก โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าสูงสุดคือตัวแปรแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองกับตัวแปรความภาคภูมิใจในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.70 แสดงว่า แรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองในระดับสูง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าต่ำสุดคือ ตัวแปรสภาพแวดล้อมในการเรียนกับตัวแปรการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.32 แสดงว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนมีความสอดคล้องตรงกันกับการรับรู้ข้อมูลป้อนกลับทางบวกไม่มากนัก